

தானியலேின் புத்தகம் - நூற்ற ஐம்பத்த ஒன்று

ஆலயத்தின் சுறியீட்டப் பொரள்: தயெவீகமும் மனிதரம்
இணயெயும் தடொடர்பின் மறபைபொரட்களபை
வளெளிப்படத்ததல்

Jeff Pippenger
2024-03-22

இரண்ட, கச்சிகளும் ஒன்றிணைந்த ஓரே ஆலயமாக ஆகின்றன.
நாற்பத்தாறு என்பத ஆலயத்தின் சின்னமாக இரக்கிறத; மலேும் வடக்க
இராச்சியத்தின் சிறபைபித்தலும் தறெக இராச்சியத்தின்
சிறபைபித்தலும் இடயைபிரிக்கம் காலம் நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளாகும்.
டிபிவுக்காலத்தில், அதாவத 1798-இல், பரிசுத்தஸ்தலமும் படயெயும்
மிதிக்கப்படதல் நிறவைறேயபோத, அந்த இரண்ட, கச்சிகளயெயும் ஓர
ஆலயமாக இணைத்தத நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளே. கி.டி. 723 டதல் கி.டி. 677
வரபை, ஆலயம் இடிக்கப்பட்ட, மிதிக்கப்பட்டத. 1798-இல் மிதிக்கப்படதல்
டிபிவுற்றத; 1844-க்கள், ஓர ஆலயம் எழப்பப்பட்டிரந்தத. அங்கே அவர்கள்
ஓரே ஜனமாக, ஓரே ராஜாவுடன் இரந்த, நித்தியத்திற்கும் பாவஞ்சயெவதபை
நிறுத்த வணேடியிரந்தத. அதவே திட்டமாக இரந்தத; ஆனால் 1863-இன்
கிளர்ச்சி அந்தத் திட்டத்தபை 2001 வரபை பின்னக்கத் தள்ளியத.

பவுல் திரச்சபயைபை உடலாகவும், கிறிஸ்தவபைத் தலயைபாகவும்
அடயைபாளப்படத்தகிறார்; மலேும், பவுல் மாம்சத்திற்கான ஓர
அடயைபாளமாக உடலபைப் பயன்படத்தகிறார். மாம்சமும் உடலும்
பவுலுக்குப் பரஸ்பரம் மாற்றிப் பயன்படத்தத்தக்க சொற்களாகும்.

ஏனெனில் நீங்கள் மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்தால், சாவீர்கள்; ஆனால்
ஆவியினாலே சரீரத்தின் கிரியகைபைபை கஓன்றொழித்தால்,
பிழபைப்பீர்கள். ரஓமர் 8:13.

மனித ஆலயத்தின் வடிவமபைப்பு தவேனடயை ஆலயத்தின்
வடிவமபைப்பை அடிப்படயைபைபை கஓண்டத. சபயைபான உடல்,
ஓரவரின் ஆலயத்தில் மாம்சத்தக்க ஒப்பாகும். ஓரவரடயை ஆலயத்தில்
மனமே தலபை; உடலஓ மாம்சம் ஆகும்.

ஏனெனில் நாம் அவரடயை சரீரத்தின் அங்கங்களாய், அவரடயை
மாம்சத்தினாலும் அவரடயை எலும்புகளினாலும் ஆனவர்களாய்
இரக்கிறஓம். இதற்காக மனஷன் தன் தகப்பனயெயும் தாயயெயும்
விட்ட, தன் மனவையிஓடே இணைக்கப்படவான்; அவர்கள் இரவரம்
ஓரே மாம்சமாயிரப்பார்கள். இத ஓர பரெரிய இரகசியம்; ஆனால் நான்
கிறிஸ்தவயெயும் சபயைபெயும் சுறித்த பசேகிறனே. எபசேயர் 5:30-32.

ஏழாவது தூதனின் ஊதல் தவேனடயை இரகசியத்தை மடிப்பதற்கான கிரியையின் தொடக்கத்தைக் கறிப்பிட்டபோது, யோவான் அளக்கம்படி இரந்த ஆலயம் தவேனடயை ஆலயமாக இரந்தது; ஆனால் மனிதனடயை ஆலயம் தவேனடயை ஆலயத்தின் சாயலில் படகைக்கப்பட்டது. இவ்வை ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிப் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய அடயைாளங்களாகும். பூமியிலுள்ள தூாரத்தை எழுப்புவதற்குப் பயன்படுத்த வணேடிய மாதிரியை அவனக்கக் காண்பிக்கப்பட்டபோது, மோசே மலயைின்மலே நாற்பத்தாறு நாட்கள் இரந்தான். அந்த மாதிரி பரலோக ஆலயத்திலிரந்த எடக்கப்பட்டது.

கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வளெிப்படுத்தப்பட்ட பரலோக ஆலயமாயிரந்தார்; மனிதர்கள் அவரடயை சாயலில் படகைக்கப்பட்டதினால், அவர் மனித ஆலயத்தின் மாதிரியை பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகிறார். இந்தக் காரணத்தினால், மனித ஆலயத்தின் மாதிரி நாற்பத்தாறு கரோமோசோம்களால் கறிக்கப்படுகிறது.

ஆலயங்கள் தீர்க்கதரிசன ரீதியில் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிப் பயன்படுத்தத்தக்கவயைாக உள்ளன. ஆகயைால், யோவான் அளக்கம்படி சொல்லப்பட்ட ஆலயம் டிறறம் இன்றிய இரண்ட, பக்திகளயைகொண்டிரந்தது. டதல் பக்தி மனித ஆலயத்தை, அதாவது சபயை (மணவாட்டி), ஜனத்தை, சரீரத்தை, அதாவது மாம்சத்தை, கறிக்கிறது. இரண்டாம் பக்தி தயெவீக ஆலயத்தை, அதாவது மணமகனை, ராஜாவை, தலயை, அதாவது மனதை, கறிக்கிறது. கடசை நாட்களில் ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்திநாலாயிரம் பரேக்காக நிறவைறேறப்படும் நித்திய உடன்படிக்கயைின் வாக்கறுதி, எசகேகியலே அதிகாரம் டிப்பத்தழேில் காணப்படும் இரண்ட, கல்களால் விளக்கப்பட்டள்ளது. அது யோவானின் இரப்பக்தி கொண்ட ஆலயத்தினாலும் விளக்கப்பட்டள்ளது. அது, விசுவாசிக்கள் இரக்கம் கிறிஸ்துவின் இரகசியம், மகிமயைின் நம்பிக்கை என்று பவுல் கறிப்பாக வழங்கிய வரயைறகைளினாலும் விளக்கப்பட்டள்ளது.

ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்திநாலாயிரம் பரே மத்திரயைிடும் பணி என்பது தயெவீகத்தயையும் மனிதத்தவத்தயையும் நிரந்தரமாக ஒன்றிணைக்கம் பணியாகும். அந்த பணி ஏழாம் எக்காளம் டிழங்கம் காலத்தில் நிறவைறேறப்படுகிறது. அந்த ஒன்றிணைவு, வதேவசனங்களில் வரிமலே வரியாக, பலவிதமான டிறகைளில் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டள்ளது. நீதிகரித்தலும் பரிசுத்திகரித்தலும் இப்பணிக்கான இறயையிற சொற்களாகும். நீதிகரித்தல் என்பது கிறிஸ்து எங்கள் பதிலாளியாகச் செய்கிற பணி; பரிசுத்திகரித்தலின் பணி என்பது கிறிஸ்து எங்கள் டன்மாதிரியாகச் செய்கிற பணி ஆகும். நீதிகரித்தல் பரலோகத்திற்கான எங்கள் உரிமயைைச் சட்டிக்காட்டுகிறது; பரிசுத்திகரித்தல் பரலோகத்திற்கான எங்கள் தக்தியைச் சட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த இர பணிகளும் பரிசுத்த ஆவியின் சந்நிதியினால் விசுவாசிக்கக்

கொண்டுவரப்படுகின்றன. இந்தப் பணி, நித்திய உடன்படிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களின் இரதயங்களிலும் மனங்களிலும் தவேனடயை நியாயப்பிரமாணம் எழுதப்பட்டதல் என்ற பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தப்பட்டள்ளது.

“மனம்” என்பது தலம் வாசமாயிரக்கிற ஆலயத்தின் அறையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மனமே “உயர்ந்த இயல்பு” என்ற அழகைக்கப்படவது; இதற்கு எதிராக, மாம்சம் “தாழ்ந்த இயல்பு” ஆகும். மனம் நம்மடயை சிந்தனகைளால் பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தப்பட்டுகிறது; மாம்சம் நம்மடயை உணர்ச்சிகளால் பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தப்பட்டுகிறது.

“அநகேர் தவேயைற்ற தயரத்தை அனபவிக்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் மனதை இயசேவிலிரந்த விலக்கி, அளவுக்கு மீறி தம்மீதே மயைப்பட்டத்துகின்றனர். அவர்கள் சிறிய சிரமங்களைப் பெரிதாக்கி, மனச்சோர்வூட்டம் வார்த்தகைளைப் பசேகின்றனர். தவேனடயை பரிபாலனங்களைப் பற்றி தவேயைற்ற டறயைட்டில் இரப்பதன் மகா பாவத்திற்கு அவர்கள் சுற்றவாளிகளாய் உள்ளனர். நாம் உடயைதல்லாமும் நாம் இரப்பதல்லாமும் தவேனக்கே கடன்பட்டவகைளாயிரக்கின்றன. அவர் தாமே உடயைவற்றிற்கு ஓரளவு ஒத்தவகைளான சக்திகளை நமக்கக் கொட்டத்தள்ளார்; இச்சக்திகளை நாம் தம்மபைப் பிரியப்பட்டத்தவும் உயர்த்தவும் அல்ல, அவரை மகிமபைப்பட்டத்தவற்காகவே விழிப்புடனும் உழபைப்புடனும் மமேபட்டத்த டயல வணேட்டம்.”

“தவேனக்கான நமது பற்றறுதியிலிரந்த நமது மனங்கள் சாய்ந்த பகோக அனமதிக்கக் கூடாது. கிறிஸ்தவின் டுலம் நாம் மகிழ்ச்சியுடன் இரக்கவும் இரக்க வணேட்டியவர்களடியாய் இரக்கிறோம்; மலேவும் சுயக்கட்டப்பாட்டின் பழக்கங்களைப் பெற வணேட்டம். எண்ணங்களுட தவேனடயை சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டத்தப்பட வணேட்டம்; உணர்ச்சிகள் பகத்தறிவும் மார்க்கடும் ஆளும் கட்டப்பாட்டின் கீழ் இரக்க வணேட்டம். எந்தத் தடயையும் ஒழக்கப் பயிற்சியும் இன்றிப் பிதற்றிப் பாய்ந்து, தன் விரப்பம்பகோல ஓபிச் சலெல்ல அனமதிக்கம்பபி நமக்க கற்பனை அளிக்கப்படவில்லை. எண்ணங்கள் தவறானவயாக இரந்தால், உணர்ச்சிகளும் தவறானவயாகவே இரக்கம்; எண்ணங்களும் உணர்ச்சிகளும் இணைந்த ஒழக்கக் கணநலனை உரவாக்குகின்றன. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நமது எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் அடக்கிக் கட்டப்பட்டத்த வணேட்டியதில்லை என்று நாம் தீர்மானிக்கம் பகோது, நாம் தன்மார்க்கத் துதர்களின் சலெவாக்கக்கள் கொண்டுவரப்படுகிறோம்; அவர்களின் இரப்பயையும் அவர்களடயை கட்டப்பாட்டயையும் நாமே அழகைத்த வரகிறோம். நமது மனப்பதிவுகளுக்கக் கீழ்ப்பட்டிந்து, நமது எண்ணங்கள் சந்தகேம், ஐயம், டுணடிணப்பு ஆகியவற்றின் ஓட்டயையில் பாய்ந்து சலெல்ல அனமதித்தால், நாம் மகிழ்ச்சியற்றவர்களாக இரப்பகோம்; மலேவும் நமது வாழ்க்கை தகோல்வியாகவே நிரூபிக்கப்பட்டம்.” Review and Herald, April 21, 1885.

சிந்தனகைளும் உணர்ச்சிகளும் ஒன்றிணைந்த ஒழிக்கக் கணநலனை அமகைக்கின்றன. நமது கணநலன் ஓர் கீழ்மயையான இயல்பும் ஓர் உயர்மயையான இயல்பும் கொண்ட அமனைந்தள்ளது; மனமே அந்த உயர்மயையான இயல்பாகும். மனத்தின் சிந்தனகைள் பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்டால், நமது உணர்ச்சிகளும் பரிசுத்தப்படுத்தப்படும். இதற்குக் காரணம், நமது மனிதத்தவத்தை உரவாக்கம் இந்த இர இயல்புகளிலும் மனமே மலோன கட்டப்பட்டதும் இயல்பாக இரப்பததான். நமது இரப்பின் ஓர் பக்தியாக வடிவமைக்கப்பட்ட "சக்திகள்," "ஓர் கறிப்பிட்ட அளவுக்கு," கிறிஸ்த "உடயைவகைக்கு" "ஓத்தவயைக" உள்ளன; ஏனெனில் நாம் அவரடயை சாயலில் படகைக்கப்பட்டோம், மலேம் அந்த "சக்திகளை" "வளர்த்தக்கொள்ள நாம் மனமார உழகைக்க வணேட்டம்."

மனிதனடயை உயர்ந்த இயல்பின், அல்லது மனத்தின், பக்திகளாக இரக்கம் சக்திகள் தீர்ப்பாற்றல், நினவைவாற்றல், மனச்சாட்சி, மலேம் கறிப்பாக சித்தம் ஆகும்.

"அநகேர், 'நான் எவ்வாறு என்னதை தவேனக்கப் டிழமயைக ஒப்புக்கொடக்க வணேட்டம்?' என்று விசாரிக்கின்றனர். நீங்கள் உங்களதை அவரக்கக் கொண்டக்க விரம்புகிறீர்கள்; ஆனால் நீங்கள் ஒழிக்க வல்லமயையில் பலவீனமாயிரக்கிறீர்கள், சந்தகேத்தின் அடிமதைத்தனத்தில் இரக்கிறீர்கள், பாவடிள்ள உங்கள் வாழ்க்கயைின் பழக்கங்களால் ஆளப்பட்டுகிறீர்கள். உங்கள் வாக்கறுதிகளும் தீர்மானங்களும் மணற்கயிறுகளைப்போன்றவை. உங்கள் சிந்தனகையையும், உந்ததல்களையும், பாசங்களையும் நீங்கள் கட்டப்பட்டத டிடியவில்லை. நீங்கள் மீறிய வாக்கறுதிகளும் இழந்த உறுதிமொழிகளும் பற்றிய அறிவு, உங்கள் சொந்த நரேமயைின் மீதான உங்கள் நம்பிக்கயைதை தளரச் செய்கிறது; மலேம் தவேன் உங்களதை ஏற்றக்கொள்ள டிடியாத என்று நீங்கள் உணரச் செய்கிறது; ஆனால் நீங்கள் நிராசனைப்பட வணேட்டியதில்லை. நீங்கள் அறிந்தகொள்ள வணேட்டியது, சித்தத்தின் உண்மயைான வல்லமயைே. இதவே மனிதனடயை இயல்பில் ஆளும் சக்தி, அதாவது டிடிவு செய்யும் சக்தி, அல்லது தரேவு செய்யும் சக்தி. எல்லாம் சித்தத்தின் சரியான செயலின்மலே சார்ந்திரக்கிறது. தரேவு செய்யும் சக்தியதை தவேன் மனிதரக்கக் கொண்டத்தள்ளார்; அதைச் செயல்படுத்தவது அவர்களடயை பொறுப்பு. நீங்கள் உங்கள் இரதயத்ததை மாற்ற டிடியாத; அதன் பாசங்களதை நீங்களாகவே தவேனக்கக் கொண்டக்கவும் டிடியாத; ஆனால் அவரக்கச் சவேதை செய்ய நீங்கள் தரேந்தடெக்க டிடியும். உங்கள் சித்தத்ததை அவரக்கக் கொண்டக்க டிடியும்; அப்பொழது அவர் தமது நல்விரப்பத்தின்படி விரம்பவும் செயல்படவும் உங்களக்கள் கிரியதை செய்வார். இவ்வாறு உங்கள் டிடி இயல்பும் கிறிஸ்தவின் ஆவியின் கட்டப்பட்டக்கள் கொண்டவரப்படும்; உங்கள் பாசங்கள் அவர்மலே கவிக்கப்படும், உங்கள் சிந்தனகைள் அவரோடி இசவைவாயிரக்கம்.

“நன்மகைக்கும் பரிசுத்தத்திற்கும் ஏங்குதல்கள் அவை எட்டும் வரையிலே சரியானவையே; ஆனால் நீங்கள் இங்கயே நின்றவிட்டால், அவை எதற்கும் பயனளிக்காத. பலர் கிறிஸ்தவர்களாக இரக்க வணேடும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் விரப்பத்தடனும் இரப்பினும், இழந்தபோவார்கள். அவர்கள் தங்கள் சித்தத்தை தவேனக்குச் சமர்ப்பிக்கும் நிலைக்கு வரவதில்லை. அவர்கள் இப்போதே கிறிஸ்தவர்களாக இரப்பதைத் தரேந்தடெக்கவில்லை.

“சித்தத்தைச் சரியான முறையில் செயல்படுத்தவதன்மூலம், உங்கள் வாழ்க்கையில் முடிமயான ஒரு மாற்றம் உண்டாக்கப்படலாம். உங்கள் சித்தத்தை கிறிஸ்தவக்குப் ஒப்புக்கொட்குவதன் மூலம், எல்லா அதிபதித்தவங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் மலோன வல்லமயைோட, நீங்கள் இணைகிறீர்கள். உங்களை நிலைத்தவர்களாகத் தாங்கிக் கொள்ள மலேரந்த உங்களுக்கு வலிமை இரக்கும்; இவ்வாறு தவேனக்கான இடயைறாத ஒப்புக்கொட்த்தலின் மூலம், நீங்கள் புதிய வாழ்க்கயை—விசுவாசத்தின் வாழ்க்கயையை—வாழ வல்லவர்களாக்கப்படவீர்கள்.” Steps to Christ, 47, 48.

மனிதனடயை இயல்பில் சித்தத்தின் வல்லமை என்பது “ஆளும் அதிகாரம்” ஆகும்; மலேம், அந்த ஆளநர், “எல்லா ஆதிக்கங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் மலோன வல்லமயைுடன்” இணைக்கப்பட்டள்ள மனித ஆலயத்தின் அந்தப் பிரிவில் அமனைந்திரக்கிறார். மனித ஆலயத்தில் தயெவீகத்திற்கும் மனிதத்திற்கும் இடயைலான ஐக்கியம் நிகழும் இடமே ஆத்தமாவின் கோட்டயைாகும். ஒவ்வொரு மனிதரக்கும் ஒரு கோட்டை உண்ட; அத கிறிஸ்தவினாலோ, அல்லது கிறிஸ்தவின் பரம எதிரியினாலோ ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிரக்கிறது.

“கிறிஸ்த ஆன்மாவின் கோட்டயைைத் தம் வசமாக எடத்தக்கொள்ளும்போது, மனிதப் பிரதிநிதி அவரோட, ஒன்றாகிறான். கிறிஸ்தவோட, ஒன்றாயிரந்த, தன் ஐக்கியத்தை நிலைநிறுத்தி, அவரை இரதயத்தில் சிங்காசனமரேச் செய்து, அவரடயை கட்டளகைக்குக் கீழ்ப்படிகிறவன், தன்மார்க்கனின் கண்ணிகளிலிரந்த பாதகாப்பாக இரக்கிறான். கிறிஸ்தவோட, ஐக்கியமானவனாய், அவன் கிறிஸ்தவின் கிரபைப் பண்புகளதைத் தன்னகத்தே சரேத்தக்கொண்ட, ஆத்தமாக்களை அவரிடத்தில் வல்லும் பணியில் பலத்தயையும் செயல்திறனயையும் வல்லமயையையும் கர்த்தரக்காக அர்ப்பணிக்கிறான். இரட்சகரோட, ஒத்தழபைப்பதினால், தவேன் கிரியயைற்றும் கரவியாக அவன் ஆகிறான். பின்னர் சாத்தான் வந்த, ஆன்மாவதைத் தன் வசப்படத்த மயலும்போது, ஆயுதம் பூண்ட வல்லவனைவிடக் கிறிஸ்த அவனை வலிமயைள்ளவனாக்கியிரக்கிறார் என்பதை அவன் காண்கிறான்.” Review and Herald, December 12, 1899.

ஆத்தமாவின் அரண் என்பது மனிதனுடைய இரதயமும் மனமும் ஆகும். புதிய உடன்படிக்கையின் வாக்கத்தத்தம், விசுவாசிக்கிறவர்க்காக மூன்று மதன்மயையான வாக்கத்தத்தங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவனக்க வாசம்பண்ணுவதற்கான ஒரு தசேம் இரக்கம் என்று வாக்கத்தத்தம் அளிக்கப்பட்டள்ளது; அத ஆதாம் மற்றும் ஏவாளுக்க ஏதனே தோட்டமாக இரந்ததபோல, அத மாறாகப் பழயை இஸ்ரவலேலோட அவர் செய்த உடன்படிக்கைக்கரிய வாக்கக்கொடக்கப்பட்ட தசேத்ததைச் சுட்டிக்காட்டியது; அத மாறாக ஆவிக்கரிய இஸ்ரவலேலுக்கான மகிமயையான ஆவிக்கரிய தசேத்ததைச் சுட்டிக்காட்டியது; இம்மூன்றும் அவர் ஜயெங்கொண்டதபோல் ஜயெங்கொள்கிறவர்களுக்காகப் புதிதாக்கப்பட்ட பூமியின் வாக்கத்தத்தத்திற்குச் சாட்சி அளிக்கின்றன, வரியின் மலேலே வரி போல.

ஆதாமும் ஏவாளும் பாவஞ்செய்தபோது, அவர்கள் ஏதனே தோட்டத்திலிருந்த "ஏழ காலங்களுக்கு" "சிதறபிக்கப்பட்டார்கள்"; அந்த ஏழ ஆயிரமாண்டுகளுக்குப் பிறகே பூமி புதிதாக்கப்பட்டுகிறது, மலேலும் ஏதனே தோட்டம் மீளப் புனரத்தாபிக்கப்பட்டுகிறது. "ஏழ காலங்களுக்கு" பண்டயை இஸ்ரவலே சிதறபிக்கப்பட்டது, ஆதாமும் ஏவாளும் சிதறபிக்கப்பட்டதின் மன்மாதிரியாக இரந்தது. உடன்படிக்கை வாசம்பண்ணுவதற்கான ஒரு தசேத்ததை வாக்கறுதியாக அளிக்கிறது; அத மீளப் புனரத்தாபிக்கப்பட்ட ஏதனேன் வாக்கறுதியே ஆகும். பரிசுத்தஸ்தலமும் சனேயையும் மிதித்தழிக்கப்பட்டதல், ஆதாமின் பாவத்தால் ஆரம்பமான மனிதக் கடிம்பத்தினுள் பாவம் பிப்படியாக அதிகரித்ததுச் சனெற்றதைக் கறிக்கிறது.

உடன்படிக்கையின் மற்ற இரண்ட, வாக்கத்தத்தங்கள் என்னவனெனில், விசுவாசமுள்ளவர்கள் ஒரு புதிய சரீரத்தயையும் ஒரு புதிய மனதயையும், அதாவது கிறிஸ்தவின் மனதயையே, பறெவார்கள். சரீரம் மாம்சமாகும்; அத தாழ்ந்த இயல்பு; கிறிஸ்தவுடன் அதன் தொடர்பில் அத சபயாகும். மனம் உயர்ந்த இயல்பாகும்; சகோதரி வடை அதை "ஆத்தமாவின் கோட்டை" என்று அடயாளப்பட்டத்தகிறார். நற்செய்தியின் கோரிக்கைகளை நாம் ஏற்று, நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டுகிற அந்தக் கணத்திலயே கிறிஸ்தவின் மனதனை நாம் பறெகிறோம் என்று பவுல் தளெவாகப் போதிக்கிறார். மலேலும், இரண்டாம் வரகை வரம்வரனை நாம் புதியதம் மகிமைப்பட்டத்தப்பட்டதமான சரீரத்ததைப் பறெமாட்டோம் என்றும் அவர் போதிக்கிறார்.

இதோ, ஒரு இரகசியத்தனை உங்களுக்கக் காண்பிக்கிறனே: நாம் அனவைரம் நித்திரயையடயைமாட்டோம்; ஆனால் நாம் அனவைரம் மாற்றப்பட்டவோம்; ஒரு கணத்தில், கண் இமகைக்கும் நரேத்தில், கடசை எக்காளத்தில் அத நடபறெறும்; ஏனனெனில் எக்காளம் மழங்கும், அப்பொழுது மரித்தோர் அழிவில்லாதவர்களாக எழப்ப்பட்டவார்கள்; நாமும் மாற்றப்பட்டவோம். ஏனனெனில் இந்த அழிவுக்கப்பட்டது அழிவில்லாமயைதைத் தரித்தக்கொள்ள வனெண்டம்; இந்த

மரணத்தக்கூட்டப்பட்டத அமரத்தவத்ததைத் தரித்தக்கொள்ள வணேட்டம். ஆகையால், இந்த அழிவுக்கூட்டப்பட்டத அழிவில்லாமையைதைத் தரித்தக்கொண்டும், இந்த மரணத்தக்கூட்டப்பட்டத அமரத்தவத்ததைத் தரித்தக்கொண்டும் இரக்கம்போது, “மரணம் ஜயெத்தில் விழங்கப்பட்டத” என்று எழுதப்பட்டள்ள வசனம் நிறவைறேம். ஓ மரணமே, உன் கொடக்க எங்கே? ஓ பாதாளமே, உன் ஜயெம் எங்கே? மரணத்தின் கொடக்க பாவம்; பாவத்தின் வல்லமை நியாயப்பிரமாணம். 1 கொரிந்தியர் 15:51-56.

யோவான் சூறவதன்படி, இப்பிப்பிட்ட பொய்யமையான போதனகைள நம்புகிறவர்களகை எதிர்கிறிஸ்த என அடையாளப்பட்டதும் ஒரு கோட்பாடு, ஆதாமின் பாவத்திலிரந்த மனிதகலத்ததைத் தாக்கத் தொடங்கிய பாவத்தின் விளைவுகளுக்கக் கீழ்ப்பட்டிரந்த ஒரு சரீரத்தகை கிறிஸ்த ஒருபோதம் ஏற்றக்கொள்ளவில்லை என்று வாதிடுகிறத.

மாம்சத்தில் வந்திரக்கிற இயசே கிறிஸ்தவகை ஒப்புக்கொள்ளாத ஒவ்வொரு ஆவியும் தவேண்டயைதல்ல; இதவகை அந்திக் கிறிஸ்தவின் ஆவி ஆகும்; அத வரமென்று நீங்கள் கட்டிரக்கிறீர்கள்; இப்பொழுதகை அத உலகத்தில் இரக்கிறத. 1 யோவான் 4:3.

“களங்கமற்ற கரவுறதல்” என்பதைப் போதிக்கும் பாபிலோனின் (எதிர்கிறிஸ்தவின்) திராட்சரசம், இயசேவின் பிறப்பு தயெவீகமான கரவுறதலின் (பரிசுத்த ஆவி) அடிப்படயைலும், பூரணமான மனவுத்தவத்தின் (மரியா) அடிப்படயைலும் அமயையும்படியாக, மரியா பாவத்திற்கு மன்பிரந்த ஆதாமும் ஏவாளும் போலப் பரிபூரணமாக்கப்பட்டார் என்று உரிமகைகோருகிறத. “களங்கமற்ற கரவுறதல்” எனும் பொய்யான கோட்பாடு, இயசே எப்போது மரியாவின் கர்ப்பத்தில் கரவுற்றார் என்பதைப் பற்றிப் பசேவதில்லை; மாறாக, மரியா எவ்வாறு ஆதாமும் ஏவாளும் உடயைரந்த பரிபூரணத்தடன் கரவுற்றார் என்பதயைகை பற்றிக் சூறகிறத. மனிதனகை மீட்டரளவதற்காக கிறிஸ்த வந்தபோது தம்மலே ஏற்றக்கொண்ட மாம்சம், மரபுரிமயைின் விளைவுகளை உட்கொண்டிரக்காத பாவமற்ற மாம்சமாக இரந்தத என்று சூறவத எதிர்கிறிஸ்தவின் போதனயைாகும்.

ஏனெனில் அநகை வஞ்சகர்கள் உலகத்திற்குள் வந்திரக்கிறார்கள்; அவர்கள் இயசே கிறிஸ்த மாம்சத்தில் வந்தார் என்று அறிக்கயைிடாதவர்கள். இவனகை வஞ்சகனும் கிறிஸ்தவிரோதியும் ஆவான். 2 யோவான் 1:7.

கிறிஸ்த உயிர்த்தழெந்தபோது, அவர் அப்பொழுது மகிமைப்பட்டதப்பட்ட சரீரம் உடயைவராக இரந்தார் என்பதைத் தயெவீகப் பிரரேத்தரகை கவனமாகச் சட்டிக்காட்டுகிறத. அவரடயை உயிர்த்தழெதல், இரண்டாம் வரகயைில் நீதிமான்கள் உயிர்த்தழெவதகைக் கறிக்கிறத; அங்கயைே நாம் புதிய சரீரம் எனும் உடன்படிக்கயைின் வாக்கத்தத்ததைப்

பறெகிறோம்.

“கிறிஸ்து தமது பிதாவின் சிங்காசனத்திற்கேறிச் செல்ல வணேட்டிய நரேம் வந்திரந்தது. தயெவீக வறெற்றியாளராகிய அவர், வறெற்றியின் அடயாளங்களகைக் கொண்ட, பரலோக மன்றங்களக்குத் திரும்பப் போகிறவராயிரந்தார். தமது மரணத்திற்கு முன்பாக அவர் தமது பிதாவினிடத்தில், ‘நீர் எனக்குச் செய்யக் கொடுத்த கிரியயை நான் மடித்தனே’ என்று அறிவித்திரந்தார். யோவான் 17:4. தமது உயிர்த்தொழுகுக்குப் பின்பு, தாம் உயிர்த்தொழுகுந்தம் மகிமைப்படுத்தப்பட்டும் உள்ள சரீரத்தில் இரப்பவரென்பதற்கு தமது சீஷர்கள் பழகிப்பரிச்சயமடயும்படியாக, அவர் சில காலம் பூமியிலே தங்கியிரந்தார். இப்போது அவர் பிரிவடை மறேகொள்ள ஆயத்தமாக இரந்தார். தாம் ஜீவனள்ள இரட்சகர் என்பதன் உண்மையை அவர் உறுதிப்படுத்தியிரந்தார். இனி அவரடயை சீஷர்கள் அவரடை கல்லறையோடு தொடர்புபடுத்த வணேட்டியதில்லை. அவரடைப் பரலோகப் பிரபஞ்சத்தின் முன்பாக மகிமைப்படுத்தப்பட்டவராக அவர்கள் எண்ணக்கூடியதாக இரந்தது.” The Desire of Ages, 829.

வசிப்பதற்கான ஒரு தசேத்தடைப் பற்றிய உடன்படிக்கையின் வாக்கறதி, ஏதனே மீளப்பறெற்ற, மதல் ஆதாமின் மனிதகலத்தின் “ஏழ காலங்கள்” (ஏழாயிரம் ஆண்டுகள்) என்ற சிதறிப்போக்க நிறவைறும் போது, புதிதாக்கப்பட்ட பூமியில் நிறவைறேகிறத. புதியதம் மகிமைப்படுத்தப்பட்டதமான உடலடைப் பற்றிய உடன்படிக்கையின் வாக்கறதி, இரண்டாம் வரகையின் போது, கண் இமகைக்கும் நரேத்தில் அளிக்கப்பட்டகிறத.

“பதெலகெமேயின் வரலாறு தீராத கரப்பொரளாகும். அதில் ‘தவேண்டயை ஞானத்தினதம் அறிவினதம் ஐசுவரியங்களின் ஆழம்’ மறறைந்திரக்கிறத. ரோமர் 11:33. பரலோக சிங்காசனத்தடைத் தொட்டிலுக்காகவும், ஆராதனை செய்கிற தூதர்களின் உடனிரப்படை மாட்டத்தொழுவின் மிரகங்களுக்காகவும் மாற்றிக்கொண்ட இரட்சகரின் தியாகத்தடை நாம் வியப்புடன் நோக்குகிறோம். மனித அகந்தயையும் சயபோதமான மனோபாவமும் அவரடயை சந்நிதியில் கண்டிக்கப்பட்டகின்றன. எனினும் இது அவரடயை அதிசயமான தாழ்மயைக்கத்தின் ஆரம்பம் மட்டமே ஆகும். ஏதனே தோட்டத்தில் ஆதாம் தன் கற்றமற்ற நிலையிலே நின்றிரந்த காலத்தில்து, தவேகமாரன் மனஷ சபாவத்தடை ஏற்றுக்கொள்வது அளவற்ற இழிவாக்கமாக இரந்திரக்கம். ஆனால் நான்கு ஆயிரம் ஆண்டுகால பாவத்தினால் மனிதகலம் பலவீனப்பட்டதிரந்தபோது இயசே மனஷத்தவத்தடை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆதாமின் ஒவ்வொரு பிள்ளயையும் போலவடே, மரபுரிமை என்னும் மகத்தான சட்டத்தின் செயல்பாட்டினால் உண்டான விளவைகளை அவரம் ஏற்றுக்கொண்டார். அந்த விளவைகள் எவ்வாறிரந்தன என்பது அவரடயை பூமியிலுள்ள முன்னோர்களின் வரலாற்றில் காட்டப்பட்டள்ளது. எங்கள் தக்கங்களயும் சோதனைகளயும்

பகிர்ந்த கௌள்வம், பாவமற்ற வாழ்க்கைக்கான டுன்மாதிரியை
எங்களுக்குக் கௌடக்கவும், அத்தகயை மரபுரிமயைௌடே அவர்
வந்தார்." The Desire of Ages, 48.

ஓர் மனிதன் சுவிசவேத்தின் நிபந்தனகைளவை நிறவைறேற்றம் பௌத,
அப்பௌதே அவன் ஓர் புதிய மனதவை, அதாவத கிறிஸ்தவின் மனதயை,
பறெகிறான்; ஆனால் உடல், அல்லத பவுல் அதனை "மாம்சம்" என்றம்
அழவைப்பதபௌல், இரண்டாம் வரகயைின் பௌத மாற்றப்புகிறத.
உணர்வுகளால் ஆன கீழ்த்தரமான இயல்பு மனந்திரம்புதலின் வளையையில்
அகற்றப்புகுவதில்லை. நறெறிச்சார்ந்த கணத்தின் ஓர் பகதியாகிய அந்த
உணர்வுகள், இரண்டாம் வரகவை வரயைிலும் நிலதைத்திரக்கின்றன. அந்த
உணர்வுகள் ஹார்மௌன் அமவைப்புடன் தௌடர்புடயை உணர்ச்சி
அமவைப்பவைச் சூட்டிக்கூட்டுகின்றன. அவவை நரம்பு அமவைப்புடன்
தௌடர்புடயை புலன்களயையும் கறிக்கின்றன. மனிதனின் கீழ்த்தரமான
இயல்பில் உணர்வுகளாகக் கரதப்படும் எல்லா சூறகளும் இரண்ட,
அடிப்படவை வகவைகளாகப் பிரிக்கப்புகின்றன. ஓர் வகயைான
உணர்வுகள் நாம் நம்டுடயை டுன்னௌர்களிடமிருந்த சூதந்தரித்தப் பறெற்ற
பௌக்குகளாகும்; மற்ற வகயைான உணர்வுகள், நம்டுடயை சௌந்தத்
தரேவுகளால் நாம் வளர்த்தடுத்த பௌக்குகளாகும்.

சில பரம்பரயைாகப் பறெப்பட்ட மனப்பௌக்குகள் மனித இயல்பின்
வடிவமவைப்பின் ஓர் பகதியாகவடே இரக்கின்றன; மலேவும், பரம்பரயைாகப்
பறெப்படும் சில வகவை மனப்பௌக்குகள் தீமயைவைச்
சயெ்வதற்கானவயைாக உள்ளன. வளர்க்கப்பட்ட உணர்வுகளின்
வகவைகள் என்பத நம்டுடயை சௌந்தத் தரேவுகளால் நாம்
நிலறைறத்தகிறவகைகளாகும்; பரம்பரயைாகப் பறெப்பட்ட
மனப்பௌக்குகள் "மரபுரிமயைின் மகத்தான நியமம்" டுலம்
கடத்தப்புகின்றன.

இயசே, "நான்கு ஆயிரம் ஆண்டுகாலப் பாவத்தினால் மனித இனம்
பலவீனப்புகுத்தப்பட்டிருந்தபௌத மனிதத்தவத்தவை ஏற்றுக்கௌண்டார்.
ஆதாமின் ஓவ்வௌர் பிள்ளயைின்பௌலவடே, மரபுரிமயைின் மகத்தான
சட்டம் சயெல்பட்டதின் விளவைகளை அவர் ஏற்றுக்கௌண்டார்.
அவ்விளவைகள் என்னவாயிருந்தன என்பத அவரடயை பூமியிலிருந்த
டுன்னௌர்களின் வரலாற்றில் காணப்புகிறத. நம்டுடயை
தக்கங்களயையும் சௌதனகைளயையும் பகிர்ந்த கௌள்வம், பாவமற்ற
வாழ்க்கயைின் டுன்மாதிரியவை நமக்கக் கௌடக்கவும், இத்தகயை
மரபுரிமயைுடன் அவர் வந்தார்." மரபுரிமயைின் மகத்தான சட்டம் நான்கு
ஆயிரம் ஆண்டுகள் சயெல்பட்டதின் விளவைகளௌடும், இயசே தமத
சித்தத்தின் சயெலாக்கத்தின் டுலம் அந்தப் பௌக்குகளயைெல்லாம்
எப்பௌதம் அடக்கத்தில் வதைத்திருந்தார்; பாவடுள்ள எந்த
உணர்வுகளயையும் வளர்ப்பதில் அவர் ஓரபௌதம், ஓர்டுறயைாவத சூட,
பங்குகௌள்ளவில்லை.

ஆதாமும் ஏவாளும் பாவம் செய்யுமின் அவர்கள் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தியபடி, மனிதகலம் நான்காயிரம் ஆண்டுகால வீழ்ச்சியால் அனுபவித்த பலவீனப்படுத்தப்பட்ட நிலையின் விளைவுகளை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், இயசே ஒரு மனித உடலை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், தவேனடயை ஒவ்வொரு பிள்ளையும் எவ்வாறு ஜயெங்கொள்ள மடியும் என்பதற்கான ஒரு முன்மாதிரியை அவர் வழங்கியிருக்கமாட்டார்.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டரயையில் தொடர்வோம்.

“கிறிஸ்துவுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையேயுள்ள இந்த மோதல் தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையுடன் எந்தச் சிறப்பான தொடர்பும் இல்லாததாக அநகேர் கரதகின்றனர்; ஆகையால் அத அவர்களுக்க மிகக் கறைந்த ஆர்வம்தான் தரகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு மனித இரதயத்தின் எல்லகைகள் இந்தப் போராட்டம் மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்கிறது. தவேனடயை சவேகைக்காகத் தீமயின் அணியிலிருந்த விலகுகிற ஒருவனும் சாத்தானின் தாக்கதல்களை எதிர்கொள்ளாமல் இரப்பதில்லை. கிறிஸ்து எதிர்த்தநின்ற அந்தக் கவர்ச்சிகள், நாம் எதிர்த்த நிற்பதற்கு மிகவும் கடினமாகக் காண்கிற கவர்ச்சிகளே. அவரடயை கணம் எங்களுடயைதவிட எவ்வளவோ உயர்ந்ததாயிருந்ததினால், அவை அவர்மலே அதற்கறேப இன்னும் அதிகமான வல்லமையுடன் ஏவப்பட்டன. உலகத்தின் பாவங்களின் பயங்கரமான பாரம் அவர்மலே இரந்தபோதிலும், கிறிஸ்து பசியாசை கறித்த, உலகப்பற்று கறித்த, மலேவும் தணிகர அகந்தகைக்குத் துண்டம் வளெிக்காட்டும் ஆசை கறித்த ஏற்பட்ட சோதனயையில் நிலதைத்தார். இவயை ஆதாமயையும் ஏவாளயையும் வளென்ற சோதனகைகள்; இவயை நம்மயையும் இலகவாக வளென்று விடகின்றன.”

“தவேனடயை நியாயப்பிரமாணம் அநியாயமானது என்றும், அதற்கு கீழ்ப்படிய இயலாத என்றும் நிரூபணமாக ஆதாமின் பாவத்தகைச் சாத்தான் சுட்டிக்காட்டியிருந்தான். நமது மனித இயல்பில், கிறிஸ்து ஆதாமின் தோல்விக்குப் பரிகாரம் செய்ய வளெண்டியிருந்தது. ஆனால் ஆதாம் சோதிப்பவனால் தாக்கப்பட்டபோது, பாவத்தின் விளைவுகளில் எதவும் அவன்மலே இரக்கவில்லை. அவர் பூரணமான மனிதத்தவத்தின் வலிமயையில் நிலதைத்த நின்றார்; மனமும் உடலும் மிழ வீரியத்தகைக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஏதனே தோட்டத்தின் மகிமகைளால் சூழப்பட்டிருந்தார்; மலேவும், பரலகோக ஜீவராசிகளுடன் அன்றாடச் சம்பந்தத்தில் இரந்தார். ஆனால் இயசே சாத்தானுடன் மோதவதற்காக வனாந்தரத்திற்குள் சளென்றபோது இவ்வாறு இரக்கவில்லை. நான்காயிரம் ஆண்டுகளாக மனிதகலம் உடல் வலிமயையிலும், மனத்திறனிலும், ஒழக்க மதிப்பிலும் சுரங்கிக் கொண்டே வந்தது; மலேவும் கிறிஸ்து வீழ்ச்சியுற்ற மனிதகலத்தின் பலவீனங்களைத் தம்மலே ஏற்றுக்கொண்டார். இவ்வாறே மட்டமே மனிதனை அவனடயை இழிவின் அதிநீச்சலான ஆழங்களிலிருந்த அவர் மீட்க மடிந்தது.

“கிறிஸ்து சோதனையால் ஜயெயிக்கப்பட்டவது இயலாதது என்ற அநகேர் கூறுகின்றனர். அப்படியானால், அவர் ஆதாமின் நிலையில் வகைக்கப்பட்டிருக்க மடியாதது; ஆதாம் பறெத் தவறிய ஜயெத்தை அவர் பறெற்றிருக்கவும் மடியாதது. கிறிஸ்துவுக்கிரந்ததைக் காட்டிலும் எங்களுக்குச் சிறிதளவிலாவது அதிகக் கடினமான பரோராட்டம் இரந்தால், அவர் எங்களுக்கு உதவிசெய்ய வல்லவராக இருக்கமாட்டார். ஆனால் எங்கள் இரட்சகர் மனிதத்தன்மையை, அதனடன் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா பலவீனங்களடனும் ஏற்றுக்கொண்டார். சோதனைக்கு இணங்கிவிடும் சாத்தியத்தடனான மனித இயல்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் சகித்திராத எதையும் நாங்கள் சகிக்க வேண்டியதில்லை.”

“கிறிஸ்துவினிடத்திலும், ஏதனே தோட்டத்திலிரந்த அந்தப் பரிசுத்த இரவரிடத்தில் இரந்ததபோலவே, பசியின்பமே முதல் மகா சோதனையின் அடித்தளமாக இரந்தது. அழிவு தவங்கிய இடத்திலயே, நமது மீட்சியின் கிரியையும் தவங்க வேண்டும். பசியின்பத்தக்கு இடங்கொடுத்ததினால் ஆதாம் விழந்ததபோல, பசியின்பத்ததை மறத்ததினாலே கிறிஸ்து ஜயெயிக்க வேண்டும். ‘அவர் நாற்பது பகலும் நாற்பது இரவும் உபவாசமாயிரந்தபின்பு, அவருக்குப் பசி உண்டாயிற்று. அப்பொழுது சோதிக்கிறவன் அவரிடத்தில் வந்து: நீர் தவேனடயை சூமாரனயோனால், இந்தக் கற்கள் அப்பங்களாகும்படி சொல்லும் என்றான். அதற்கு அவர் பிரதியுத்தரமாக: மனஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, தவேனடயை வாயிலிரந்த புறப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான் என்ற எழுதியிருக்கிறத என்றார்.’

“ஆதாமின் காலத்திலிரந்த கிறிஸ்துவின் காலம் வரயைலும், சூயஇன்பத்தில் முழுகியிரத்தல் ஆசகைக்குக் உந்ததல்களுக்குக் இரந்த வல்லமையை அதிகரித்தது; அவை ஏறக்கறயை வரயைறயைற்ற கட்டப்பாட்டைப் பறெற்றிருக்கும் அளவுக்குச் சன்றன. இதனால் மனிதர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் நோயுற்றவர்களாகவும் ஆகிவிட்டனர்; தாங்களாகவே அதை வல்லதல் அவர்களுக்கு இயலாததாக இரந்தது. மனிதனுக்காக, கிறிஸ்து மிகக் கடிமயான சோதனையைச் சகித்தத் தாங்கி வறெறி கொண்டார். நம்மடயை நலனுக்காக, பசியயைமரணத்தயைம விட வலிமயான சூயக்கட்டப்பாட்டை அவர் கடப்பிடித்தார். இந்த முதல் வறெற்றிக்குள், இரளின் வல்லமகைடனான நம்மடயை எல்லா பரோராட்டங்களிலும் உட்புகும் பிற மக்கியப் பிரச்சினகையும் அடங்கியிரந்தன.” The Desire of Ages, 117.